

สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

ลำดับที่ 1024

H.A.C.K เจาะระบบ ไชรหสมณะ เล่ม 16

เขียนโดย : EniGma

พิมพ์ครั้งแรก : มีนาคม 2558

ISBN 978-616-00-1946-5

ราคา 120 บาท

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูล

อิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร : สุริยกานต์ พรหมมงคล

บรรณาธิการเล่ม : การบูร สุขวิไลธारा โคนันท์ ดอยล์ พิสูจน์อักษร : กัญญภัทร สุขจินดา

ออกแบบปก : กฤษฎา รอดหลง รูปเล่ม : สุพิน มาลัยทอง

พิมพ์ที่ : บริษัท วี.พี. (1991) จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการบริหาร : วรพันธ์ โลกิตสถาพร

รองกรรมการผู้จัดการ : สุภัคชญา โลกิตสถาพร

ผู้จัดการฝ่ายผลิต/หัวหน้ากองบรรณาธิการคัดสรรต้นฉบับ : ธัญญภัทร์ พงษ์ไชย

ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิกขะไชย ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารองค์กรและกิจกรรม : นฤเบศ สมฤทธิ์

ผู้จัดการฝ่ายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ : เจติยา โลกิตสถาพร ที่ปรึกษาทางกฎหมาย : ธนกร กองเพ็ง

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2940 3855-6 โทรสาร 0 2940 3970

กองบรรณาธิการ : satapornfantasy@gmail.com ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

กองบรรณาธิการคัดสรรต้นฉบับ : satapornbooks.editor@gmail.com

www.satapornbooks.com

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้ท่าน

โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืนพร้อมระบุรายละเอียดการชำรุดไปตามที่อยู่ด้านบน

หรือโทร. 0 2940 3855-6 ต่อ 21, 54

สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคม
ผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือ
แห่งประเทศไทย

พิมพ์บน
กระดาษกบอบสายตากันรังไรด์
www.greenread.com

ความหวาดระแวง ที่กำลังแทรกแซงจิตใจ

ภายในฐานใต้ดินขององค์กร H.A.C.K

สถานการณ์วิกฤติที่ประชิดเข้าใส่อย่างรุนแรง ก่อให้เกิดรอยแยกในความไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรขึ้นอย่างเงียบๆ ทุกคนต่างเก็บใจความสงสัยที่ตนเองสันนิษฐานเอาไว้โดยไม่เอ่ยออกมา เพราะเหตุการณ์วิกฤติที่กำลังเป็นไปมีชนวนแห่งความสงสัยที่บ่งบอกได้ว่า อาจจะมีคนภายในเป็นผู้ทรยศ

ขณะที่ความไม่ไว้วางใจกำลังฟุ้งกระจายไปทั่ว จนก่อให้เกิดความระแวงโดยเฉพาะในกลุ่มเอเยนต์ระดับหมายเลขทั้งเก้าคน นั้นเพราะแต่ละคนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ขององค์กรได้ในระดับสูงสุด

หลายๆ เหตุการณ์คาดไม่ถึงที่เกิดขึ้นในหลายๆ ภารกิจนั้นเป็นความลับระดับสูง ผู้ที่ทราบข้อมูลนั้นมีเพียงเอเยนต์ระดับหมายเลข

ทั้งเก่าและผู้ปฏิบัติภารกิจเท่านั้น

แต่ก็มีหลายๆ ครั้งที่ทำให้เกิดความสงสัยว่า ทำไมถึงมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดแทรกเข้ามา ทั้งๆ ที่ข้อมูลในภารกิจเป็นความลับระดับสูงสุด ส่งผลให้เกิดความสงสัยว่าใครคือคนทรยศ กลุ่มคนที่ปฏิบัติภารกิจ? หรือ ผู้บริหารระดับสูงที่รู้ข้อมูล?

ความเชื่อใจของคนในองค์กรที่มีต่อกันเริ่มลดระดับลงเรื่อยๆ จากหลายๆ เรื่องวิกฤติที่ประชิดเข้ามา ความสงสัยไม่ไว้วางใจที่สะสมมาอย่างต่อเนื่องระเบิดออกอย่างรุนแรง เมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤติที่สุด ซึ่งพวกเขากำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ความสงสัยกลายเป็นความระแวงในที่สุด

เหตุการณ์ร้ายแรงที่กำลังเผชิญยิ่งเป็นเชื้อไฟ ส่งผลให้ทุกๆ คนต่างมีความระแวงสงสัยที่ตนเองเก็บเอาไว้โดยไม่พูดออกมา เพราะกลัวว่าคนที่ตนสงสัยจะรับรู้และไหวตัวทัน

เป็นความจริงที่ต้องยอมรับว่า เอเยนซ์ระดับหมายเลขทั้งเก้าคนนั้นมีเจตนาเดียวกันจึงร่วมมือกันตั้งองค์กรขึ้นมา แต่ระดับความสัมพันธ์ของแต่ละบุคคลนั้นไม่ได้เท่าเทียมกันทั้งหมด ในคนทั้งเก้าคน แต่ละคนมีระดับความสัมพันธ์ใกล้ชิดในอดีตซึ่งส่งผลถึงความไว้วางใจที่มีให้แก่กัน

หากมีเรื่องร้ายแรงที่สั่นคลอนความไว้วางใจเกิดขึ้น แต่ละคนย่อมต้องเลือกที่จะเชื่อใจคนที่ตนเองมีความสัมพันธ์สนิทสนมด้วยในขั้นแรก ก่อนจะใช้วิจารณญาณหาความเป็นจริงจากข้อมูลต่างๆ ที่ตนเองรับรู้ เพื่อไขความสงสัยว่าใครมีแนวโน้มจะเป็นคนทรยศ

ในเอเยนซ์ระดับหมายเลขทั้งเก้าคน ผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนต่ำที่สุดก็คือหมายเลขห้า เพราะเหตุการณ์ในอดีตก่อนจะแยกตัวออกมา

จากรัฐบาลเวลานั้น ทำให้สายตาแห่งความสงสัยมองมาที่เขาเป็นคนแรก
เมื่อเกิดความไม่ไว้วางใจขึ้น

ในตอนนั้นเอเยนตร์ระดับหมายเลขทั้งแปดคนได้ตัดสินใจแยกตัว
ออกมาในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ยกเว้นเพียงคนเดียวคือหมายเลขห้า
เขามีท่าทีลังเลอย่างมากก่อนจะตัดสินใจแยกตัวออกมาเป็นคนสุดท้าย
ในระยะเวลากระชั้นชิด

บวกกับนิสัยส่วนตัวที่เป็นคนกว้างอำนาจและปากร้าย จึงทำให้
หลายๆ คนในองค์กรไม่ถูกชะตา与他 แน่หน่ว่ารวมถึงเอเยนตร์ระดับ
หมายเลขบางคนในเอเยนตร์ทั้งแปด เอเยนตร์บางคนในคณะบริหารระดับสูง
ไม่มองหน้าหรือทักทายเขาด้วยซ้ำเวลาเดินสวนกัน หรือบังเอิญพบ
ขณะอยู่ในองค์กร

แต่ด้วยอัจฉริยภาพทางด้านระบบวิศวกรรมเครื่องกลซึ่งเป็นที่
ยอมรับว่าเขาเก่งกาจมากจนไม่สามารถหาคนอื่นมาแทนที่ได้ง่ายๆ ทำให้
นิสัยส่วนตัวของหมายเลขห้ากลายเป็นเรื่องรองลงไป

เขาเป็นคนออกแบบและสร้างระบบหลายๆ อย่างของฐานใต้ดิน
ที่สำคัญ เช่น ประตู หรือทางเข้าที่เป็นหัวใจสำคัญในการพรางตัวของ
ฐานใต้ดินให้ไม่มีใครรู้หรือสังเกตเห็น

แต่ในทางตรงกันข้าม การที่เขาเป็นผู้สร้างระบบรักษาความ
ปลอดภัยหลายๆ อย่างให้แก่องค์กรกลับทำให้เขาดูน่าไว้วางใจน้อยที่สุด
เมื่อเกิดเหตุการณ์ร้ายที่นำมาซึ่งความหวาดระแวง เพราะว่าถ้าเขาเป็น
คนทรยศจริงๆ หมายเลขห้าสามารถนำคัสตรอบุกเข้าสู่องค์กรได้อย่าง
ง่ายดาย โดยระบบรักษาความปลอดภัยต่างๆ ไม่สามารถทำอะไรได้

เมื่อบวกกับนิสัยส่วนตัวที่ไม่น่าพอใจและเรื่องในอดีต หมายเลข

ห้าจึงกลายเป็นเป้าหมายแรกของความหวาดระแวงในกลุ่มของเอเยนต์ระดับสูงได้ไม่ยาก ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้เขาหัวเสียจนแทบจะระงับอารมณ์ไว้ไม่อยู่ ระหว่างการประชุมของเอเยนต์ระดับหมายเลขทั้งเก้าคนที่เพิ่งผ่านไปไม่นาน

ประตูลิฟต์ค่อยๆ เลื่อนเปิดออก เผยให้เห็นใบหน้าบึ้งบุดของชายร่างเล็ก คิ้วทั้งสองข้างของเขาขมวดเขม็งขณะที่ฟันในปากขบกันแน่นจนได้ยินเสียงฟันเสียดสีกัน

หมายเลขห้าก้าวออกมาจากลิฟต์ซึ่งจอดที่ชั้นซึ่งเป็นที่ทำงานของเขา ทันทีที่ก้าวออกมาจากลิฟต์ ระดับของตัวลิฟต์ด้านในที่จมยุบลงจนเลยจากระดับขอบพื้นด้านนอกค่อนข้างมาก พลันดีดตัวดั่งขึ้นราวกับว่ามีคนออกมาจากลิฟต์หลายสิบคน

ทั้งๆ ที่หมายเลขห้าเป็นผู้โดยสารเพียงคนเดียวในลิฟต์ ถ้ามองด้วยสายตาจากภายนอก หมายเลขห้าเป็นชายอายุเลยวัยกลางคนที่มึนรูปร่างสันทัด ไม่สูงใหญ่นัก แต่กลับมีน้ำหนักเกินร้อยกิโลกรัม!

สาเหตุที่เขามีน้ำหนักมากกว่าคนปกติทั้งๆ ที่มีรูปร่างเล็กก็คือ ชนวนเหตุที่ทำให้เขาตัดสินใจแยกตัวออกมาจากรัฐบาลเงา

หมายเลขห้าก้าวตรงไปตามทางเดิน ขณะที่ความหงุดหงิดซึ่งอัดอั้นอยู่ในใจสะท้อนออกมาทางแววตาที่ปรากฏความเครียดกังวลระคนกับความโกรธ หมายเลขห้าเคาะลิ้นอย่างหัวเสียขณะนึกถึงภาพสายตาของเอเยนต์ระดับหมายเลขหลายๆ คนที่มองมายังตนขณะนั่งประชุมอยู่เมื่อครู่นี้

ถึงสายตาเหล่านั้นจะไม่ได้มองตรงมาที่เขาอย่างเปิดเผยชัดเจน แต่เขาก็สัมผัสได้ว่าเป็นสายตาแห่งความหวาดระแวงที่หลากหลาย คนลอบ

มองมาเป็นระยะๆ

“เหอะ! น่าคลื่นไส้ชะมัด!”

หมายเลขห้าเปรยกับตนเองด้วยน้ำเสียงเต็มไปด้วยความหงุดหงิด หัวเสีย พร้อมกับพ่นลมหายใจพิศพิตขณะนึกถึงสายตาที่แสดงความหวาดระแวงจากเอเยนต์ระดับหมายเลขหลายๆ คนที่ลอบมองมายังตัวเขาขณะอยู่ในห้องประชุม เขาไม่สามารถสลัดภาพนั้นออกไปจากความทรงจำได้เลย

ขณะนี้หมายเลขห้ากำลังเดินอยู่ในบริเวณที่เขาเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งชั้นขององค์กรส่วนนี้เป็นที่ทำงานของหน่วยซ่อมบำรุงและปฏิบัติงานทางด้านวิศวกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานของฐานลับใต้ดิน และระบบวิศวกรรมทางด้านความปลอดภัยขององค์กร

แน่นอนว่าระบบเกี่ยวกับโครงสร้างที่จับต้องได้เกือบทั้งหมด ถูกวางแผนและออกแบบโดยหมายเลขห้า จะมีก็แต่ส่วนที่เป็นระบบไฟฟ้า และการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ภายในองค์กรที่หมายเลขห้าไม่ได้เป็นผู้ออกแบบทั้งหมด

แต่เขาก็มีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาระบบไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์มากพอสมควร เพราะว่าต้องนำระบบทั้งหมดมาเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีด้านวิศวกรรมที่เขาเป็นผู้รับผิดชอบออกแบบ หมายเลขห้าจึงเป็นผู้ที่เข้าใจระบบเกือบทั้งหมดของฐานลับ

หมายเลขห้าเดินตามทางไปเรื่อยๆ ผ่านห้องปฏิบัติการทางด้านวิศวกรรมที่เรียงรายอยู่สองฟากฝั่งของทางเดิน ในสภาวะปกติหมายเลขห้าจะคอยเดินตรวจการทำงานของเจ้าหน้าที่ในแผนกของตนผ่านทางกระจกใสแผ่นใหญ่ที่ติดตั้งไว้แทนกำแพงทึบ ซึ่งเผยให้เห็นการทำงาน

ของเจ้าหน้าที่ภายในห้อง

แต่ตอนนี้ทุกห้องปฏิบัติการนั้นไร้เจ้าหน้าที่ เพราะองค์กรต้องการ
ดึงกำลังคนไปใช้ในการรับมือกับสภาวะวิกฤติ ทุกคนจึงต้องหยุดงาน
ประจำที่เคยทำและเตรียมพร้อมตลอดเวลา

หมายเลขห้าหยุดฝีเท้าลงที่หน้าประตูเหล็กซึ่งเป็นประตูเข้าสู่
ห้องทำงานของเขา

ประตูห้องทำงานของหมายเลขห้าเป็นประตูเหล็กสีเงินวาว บน
บานประตูเรียบโล่งไม่มีแม้กระทั่งคันจับหรือลูกบิดที่จะใช้เพื่อเปิดเข้าสู่
อีกฝั่งของประตู ไม่มีเครื่องตรวจจับการเคลื่อนไหว ไม่มีอุปกรณ์ที่ใช้
ตรวจสอบอัตลักษณ์ส่วนบุคคลเพื่อเปิดประตู!

เขาพยายามระงับอารมณ์หงุดหงิดที่กำลังวิ่งวนวายภายในสมอง
เพราะอารมณ์ที่พลุ่งพล่านด้วยโทสะทำให้สมาธิของเขารวน จนส่ง
ผลกระทบไปถึงคลื่นสมอง ทำให้สภาวะของคลื่นสมองไม่เสถียร

หมายเลขห้าถอนลมหายใจยาว เขาหลับตาลง ในไม่กี่วินาที
ให้หลังประตูเหล็กก็เลื่อนตัวเปิดออกจากด้านข้าง

“ซ้ำจริง!”

หมายเลขห้าพูดด้วยน้ำเสียงที่เจ็บไปด้วยความไม่พอใจ

“ขอโทษครับท่าน พอดีการตรวจสอบคลื่นสมองไม่เป็นไปตาม
ปกติเพราะ...”

เสียงเอ่ยอย่างรู้สึกลึบของผู้ชายดังมาจากด้านในห้อง

“เออ ช่างเถอะ”

หมายเลขห้าเอ่ยตัดบท ทำให้เสียงนั้นชะงักคำพูดไปก่อนที่เขา
จะก้าวเข้าไปเผชิญความมืดภายในห้อง

วินาทีแรกที่หมายเลขห้าก้าวเข้าสู่ห้อง หลอดไฟบนเพดานพลัน
เปิดขึ้นไล่หลังหมายเลขห้าไปตามระยะทางที่เขาเดินเข้าไป

เมื่อหลอดไฟสาดแสงสว่างทำให้เห็นสภาพแวดล้อมภายในห้อง
ชัดเจน แต่กลับไม่พบตัวตนเจ้าของเสียงที่พูดกับเขาขณะอยู่นำห้อง

ห้องทำงานของหมายเลขห้าผิดแผกแตกต่างจากห้องทำงานของ
เอเยนต์คนอื่นๆ หรือแทบจะผิดไปจากห้องที่คนปกติทั่วไปใช้งาน ห้อง
ทำงานของหมายเลขห้ามีสภาพที่แคบและยาว กำแพงทั้งสองฝั่งของ
ห้องทำงาน รวมถึงพื้นทางเดินและเพดานเป็นอะลูมิเนียมสีเงินวาว พื้น
ภายในห้องมีสภาพเล็กและแคบ กำแพงทั้งสองฝั่งของห้องห่างกันไม่ถึง
สามเมตร พื้นทางเดินและเพดานด้านบนมีระยะห่างจากกันประมาณ
สี่เมตร และห่างจากหน้าประตูจนไปถึงกำแพงฝั่งตรงข้ามซึ่งเป็นจุด
สิ้นสุดของห้องประมาณสิบหกเมตร

ภายในห้องไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้สอย พื้นทางเดินรวมถึง
กำแพงทั้งสามด้านและเพดานไร้การตกแต่งใดๆ เป็นแค่อะลูมิเนียม
สีเงินวาว สภาพโดยรวมแล้วห้องทำงานของหมายเลขห้าคล้ายกับตรอก
แคบๆ ที่เรียบโล่ง ซึ่งคนไม่สามารถเดินสวนกันได้สะดวกด้วยซ้ำ

เมื่อประตูห้องเลื่อนปิดลง ขณะที่หมายเลขห้าเดินไปตามทางเดิน
เล็กและแคบภายในห้อง เสียงของผู้ชายที่คุยกับหมายเลขห้าที่หน้าห้อง
ก็ดังขึ้น

“ตรวจสอบสภาพการเชื่อมต่อไอใหม่ครับ”

“ไม่ ฉันยังรู้สึกว่าร่างกายไม่มีอาการผิดปกติอะไร”

หมายเลขห้าพูดขึ้น พลางยกแขนขวาของตนขึ้นมามองดู แล้ว
รวบนิ้วทั้งห้ากำเข้ามาเป็นหมัดก่อนจะคลายออก

“แต่คุณไม่ได้ตรวจสอบภาพการเชื่อมต่อมาหลายวันแล้วนะครับ
ควรจะตรวจเพื่อความไม่ประมาท”

เสียงที่ไร้ตัวตนเอ่ยแย้งขึ้น

“อ้อ ดูเหมือนฉันจะเขียนโปรแกรมปัญญาประดิษฐ์ให้ได้ดีมากไป
หน่อยละมัง จนถึงขั้นคิดจะสั่งสอนเจ้านายผู้ให้กำเนิด หือ คาราคอฟ?”

หมายเลขห้าเอ่ยเสียงเข้ม

“ไม่ใช่ครับท่าน ผมแค่เป็นห่วง! ผมไม่เคยคิดจะออกคำสั่งกับท่าน
นะครับ!”

เสียงที่หมายเลขห้าเรียกว่า คาราคอฟ พุดแก้ตัวอย่างร้อนรน

“รู้ก็ดี ฉันสร้างแกขึ้นมาให้ทำตามคำสั่ง ไม่ใช่ปากมากมาสั่งสอน
วันนี้ฉันแค่ต้องการถ่ายโอนสารสังเคราะห์”

“ครับ”

เสียงของปัญญาประดิษฐ์ตอบรับสั้นๆ แต่ในน้ำเสียงเต็มไปด้วย
ความรู้สึกลึกซึ้ง

คาราคอฟเป็นปัญญาประดิษฐ์ที่หมายเลขห้าสร้างขึ้นเพื่อคอย
ดูแลจัดการเรื่องราวต่างๆ ภายในห้องทำงานของเขา คาราคอฟไม่มี
ตัวตน เป็นเพียงมันสมองที่สามารถควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างภายในห้อง
ทำงานของหมายเลขห้า และขอบเขตการทำงานของคาราคอฟนั้นถูก
จำกัดอยู่เพียงภายในห้องทำงานของหมายเลขห้าเท่านั้น

เนื่องจากตัวของหมายเลขห้ามีความพิเศษที่ไม่เหมือนมนุษย์
ปกติทั่วไป หากดูเพียงแค່ภายนอก หมายเลขห้าก็เหมือนมนุษย์ธรรมดาๆ
ที่มีสุขภาพแข็งแรง แม้จะมีอายุค่อนข้างมาก แต่ความจริงแล้วหมายเลข
ห้าเหลือร่างกายความเป็นมนุษย์อยู่เพียงแค่สี่สิบสามเปอร์เซ็นต์!

ร่างกายส่วนที่เหลืออีกห้าสิบเจ็ดเปอร์เซ็นต์ของหมายเลขห้า ถูกแทนที่ด้วยจักรกลชีวภาพ ร่างกายซีกขวาเกือบทั้งหมดของหมายเลขห้าถูกทำลายจากการระเบิดซึ่งเป็นอุบัติเหตุระหว่างการทดลองขณะ เขาทำงานให้รัฐบาลเงา

ในตอนนั้นหมายเลขห้าได้รับคำสั่งให้สร้างเครื่องกำเนิดพลังงานไฟฟ้าโดยใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์แบบใหม่ที่สามารถใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์ได้อย่างเต็มที่ และสามารถกักเก็บพลังงานเอาไว้ในเครื่องกำเนิดพลังงานได้มากกว่าแบบเก่า เพื่อใช้เป็นพลังงานไฟฟ้าส่งไปหล่อเลี้ยงในบางส่วนของฐานลับของรัฐบาลเงา

ด้วยมันสมองอัจฉริยะด้านวิศวกรรมของหมายเลขห้า ทำให้เขาใช้เวลาไม่นานก็สามารถคิดค้นต้นแบบเครื่องกำเนิดพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์แบบใหม่ได้ไม่ยาก ระบบการทำงานทั้งหมดเกือบจะเสร็จสมบูรณ์ เหลือเพียงแค่ระบบการกักเก็บพลังงานแสงอาทิตย์ไว้ในเครื่องให้ได้มากที่สุด ซึ่งหมายเลขห้าติดปัญหาข้อนี้เพียงข้อเดียว เครื่องก็จะเสร็จสมบูรณ์แล้ว

การทดลองผ่านไปหลายๆ ขั้นตอน จนสุดท้ายหมายเลขห้า ก็ได้รูปแบบของการกักเก็บพลังงานแสงอาทิตย์ที่เขาคิดว่ามีประสิทธิภาพสูงสุด นั่นคือการเก็บพลังงานเอาไว้ในรูปแบบของการบีบอัด

หมายเลขห้าวางหลักการทำงานของเครื่องให้ส่งผ่านพลังงานแสงอาทิตย์เข้ามาเปลี่ยนเป็นกระแสไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าจะถูกบีบอัดเข้าสู่แบตเตอรี่ชนิดพิเศษที่เขาคิดค้นขึ้นมาทันที ทำให้สามารถกักเก็บพลังงานได้มากกว่าเครื่องกำเนิดพลังงานทั่วๆ ไปหลายเท่า

การค้นคว้าและสร้างดำเนินไปอย่างราบรื่นจนกระทั่งถึงการ

ทดลองสุดท้าย...

คือการทดลองว่าเครื่องกำเนิดพลังงานของเขาจะสามารถบีบอัดพลังงานได้ในขอบเขตสูงสุดที่ปริมาณเท่าไร

ในตอนแรก การทดสอบเครื่องเพื่อหาขีดสูงสุดของการบีบอัดพลังงานเป็นไปได้ด้วยดี ตอนนั้นหมายเลขห้าทำการทดสอบพร้อมกับเจ้าหน้าที่ในทีมวิจัยอีกหลายคน

แต่ด้วยนิสัยของหมายเลขห้าที่เป็นคนชอบความสมบูรณ์แบบ ผิดกับอีกไม่กี่ชั่วโมงเขาต้องสาธิตการทำงานของเครื่องต่อหน้าเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลเงา หมายเลขห้าจึงไม่ต้องการให้มีความผิดพลาด เขาทำการทดลองในห้องค้นคว้าและวิจัยของเขาซ้ำอีกครั้ง ขณะอยู่เพียงลำพัง

แต่ในที่สุดความผิดพลาดซึ่งเป็นสิ่งที่หมายเลขห้าเกลียดที่สุดก็เกิดขึ้น!

ขณะที่หมายเลขห้าเดินเครื่องกำเนิดพลังงานจนเกือบจะถึงขีดจำกัดของการบีบอัดพลังงาน ระบบตัดการทำงานของเครื่องซึ่งจะทำงานในกรณีที่มีภาวะเสี่ยงว่าอาจจะเกิดการบีบอัดพลังงานเข้าสู่เครื่องมากเกินไป ขอบเขตก็ไม่ทำงาน!

ส่งผลให้พลังงานถูกส่งเข้ามาจนมากเกินไปเมื่อเกิดกระบวนการบีบอัดพลังงานเข้าสู่แบตเตอรี่

พลังงานที่ถูกส่งเข้ามาอย่างมหาศาลจนเกินกว่าแบตเตอรี่จะรับไว้ได้ ทำให้เกิดการระเบิดขึ้น!

หมายเลขห้าเป็นเพียงคนเดียวที่อยู่ในห้องทดลอง และอยู่ใกล้เครื่องในระยะห่างไม่ถึงสองเมตร วินาทีที่เกิดการระเบิด หมายเลขห้า

ไม่ทันตั้งตัวด้วยซ้ำไป เขาเห็นแต่แสงสีขาวสว่างวาบพุ่งออกมาจากตัวเครื่องกำเนิดพลังงาน แสงนั้นสาดสว่างครอบคลุมไปทั้งห้องทดลอง

สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาก็คือเสียงระเบิดดังสนั่น แแรงระเบิดอัดกระแทกร่างของหมายเลขห้าจนลอยกระเด็นไปด้านหลัง สถิติของเขาดับวูบลงกลางอากาศทันที ร่างของหมายเลขห้าลอยไปอัดกระแทกกับกำแพงห้องฝั่งตรงข้าม ซึ่งอยู่ห่างจากจุดเกิดระเบิดเกือบสิบเมตร

ในที่สุด ร่างของหมายเลขห้าที่ถูกแรงระเบิดฉีกกระชากจนไม่สมประกอบก็เน่จวมกองเลือดอยู่กับพื้น

อานุภาพการทำลายล้างของการระเบิดยังทำลายอุปกรณ์ต่างๆ ภายในห้องทดลองให้กลายเป็นเศษโลหะปลิวกระจัดกระจายไปโดยรอบ

หากห้องทดลองไม่ได้ถูกออกแบบมาให้มีโครงสร้างแข็งแรงเป็นพิเศษเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ แรงระเบิดคงทะลักออกไปนอกห้องและส่งผลกระทบต่อโครงสร้างของตัวอาคาร

หลังเหตุการณ์ระเบิดที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นแค่ไม่กี่วินาที สัญญาณเตือนภัยก็ดังขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเงมาถึงจุดเกิดเหตุอย่างรวดเร็ว ร่างที่ขาดวินของหมายเลขห้าได้รับการช่วยเหลืออย่างเต็มประสิทธิภาพ เขาถูกพาไปยังห้องผ่าตัดเพื่อยื้อชีวิตจากน้ำมือของมัจจุราช

เป็นเพราะตัวของหมายเลขห้ามีตำแหน่งค่อนข้างสูงในขณะที่เขาร่วมงานอยู่กับรัฐบาลเง และเขาเองยังมีความสำคัญในอีกหลายๆ แผนการของพวกเขา เขาจึงได้รับความช่วยเหลือเต็มกำลัง

ด้วยวิทยาการทางการแพทย์ของรัฐบาลเงที่เหนือกว่าวิทยาการปัจจุบันหรืออาจจะเป็นปาฏิหาริย์ ทำให้ต่อลมหายใจของหมายเลขห้าไว้ได้ แต่เขาก็มีสภาพไม่ต่างอะไรกับเศษเนื้อที่ขาดวิน

หมายเลขห้าสูญเสียแขนและขาขวา!

แขนขวาของเขาขาดเสมอข้อศอก ขาข้างขวาขาดจนถึงน่อง
เท้าซ้าย นิ้วมือนิ้วซ้ายทุกนิ้วด้วน ผิวหนังประมาณหนึ่งในสามทั่วร่าง
ถูกความร้อนจากแรงระเบิดลวกสาหัส แรงระเบิดซึ่งเกิดขึ้นในระยะ
กระชั้นชิดทำให้อวัยวะภายในเสียหายหนัก

หลังการผ่าตัด หมายเลขห้าต้องแช่ร่างอยู่ในหลอดรักษาชีพ
ที่ใส่น้ำยารักษาแผลในระดับเซลล์และสารอาหารที่มีประโยชน์สูงสุด
เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บจากภายในที่การผ่าตัดไม่สามารถรักษาได้
เต็มที่ และรักษาแผลที่เกิดขึ้นภายนอก

เป็นเวลาเกือบครึ่งปี กว่าเขาจะฟื้นสติและรับรู้เรื่องราวได้ด้วย
ตนเอง

หลังจากหมายเลขห้าฟื้นตัวได้พอสมควร เขาก็รับรู้เรื่องราวที่
ผิดปกติบางอย่าง...

โครงการสร้างเครื่องกำเนิดพลังไฟฟ้าที่เขาเป็นผู้รับผิดชอบถูก
ถ่ายโอนไปให้นิโคตินดูแล และแน่นอนว่าโครงการดำเนินไปจนสำเร็จ
เครื่องกำเนิดพลังงานแบบใหม่ถูกจัดสร้างจนสามารถใช้งานได้สมบูรณ์
แบบ และคนที่ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากองค์กรมากขึ้นก็คือ นิโคติน

วินาทีแรกที่รู้ข่าว หมายเลขห้ารู้สึกจุกกระอัก เขาเจ็บแปลบไป
ทั่วแผ่นอก ร่างกายที่พิการสั่นเทิ้ม ในขณะเดียวกันเขาก็สังหรณ์ได้ว่า
อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนอาจจะไม่ได้มาจากอุบัติเหตุ

ในตอนนั้น แม้ร่างกายของหมายเลขห้าจะพิการ แต่สิ่งที่แรงระเบิด
ไม่ได้ช่วงชิงไปและยังสามารถใช้งานได้ดีไม่มีบกพร่องก็คือสมองของเขา

ขณะพักรักษาตัว หมายเลขห้าซึ่งยังดำรงตำแหน่งระดับสูงอยู่

ได้ใช้สิทธิ์ของเขาเพื่อเข้าถึงแบบแปลนเครื่องกำเนิดพลังงานที่นิโคตินเป็นคนสร้าง มันถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูลส่วนความมั่นคงของรัฐบาลเงา ซึ่งมีแต่เจ้าหน้าที่ระดับสูงเท่านั้นที่เข้าถึงได้

หมายเลขห้าเข้าสู่ระบบโดยการยืนยันด้วยอัตลักษณ์ส่วนบุคคล และใช้เสียงออกคำสั่ง

ภาพและข้อมูลของแบบแปลนเครื่องกำเนิดพลังงานที่อยู่ในฐานข้อมูลทำให้โทสะของเขาพุ่งพล่านจนยากเกินระดับ พลังกรรมของเขา ขบขันแน่นจนกล้ำเนื่อบนกรามปูดโปน เส้นเลือดบนขมับพองตัวขึ้น เต้นกระตุกไปตามจังหวะชีพจรที่ถูกเร่งรัดด้วยโทสะ

เนื่องจากข้อมูลและรายละเอียดของเครื่องกำเนิดพลังงานแทบจะเหมือนกับเครื่องที่เขาออกแบบเกือบทั้งหมด ต่างกันก็แค่การทำงานของแบตเตอรี่ที่มีระบบบีบอัดพลังงานดีกว่า

เมื่อรู้ข้อมูลในเรื่องนี้ ก็ยิ่งทำให้หมายเลขห้าคันคลั่งมากกว่าเดิม นั่นเพราะว่าแบตเตอรี่แบบที่ใช้ในเครื่องกำเนิดพลังงานซึ่งสามารถใช้งานได้สมบูรณ์นั้น ตัวเขาเองเป็นคนร่างแบบเพื่อเอาไว้ในกรณีที่มีเหตุผิดพลาดเกิดขึ้นกับแบบแรกจนไม่สามารถใช้งานได้ ซึ่งเป็นไปตามนิสัยของหมายเลขห้าที่เกลียดความผิดพลาด แต่เขาไม่เคยบอกเรื่องแบตเตอรี่แบบที่สองกับใคร เพียงแค่อัปโหลดมันเก็บไว้ในฐานข้อมูลส่วนตัว ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลที่ไม่ได้ใช้ในการรักษาความปลอดภัยระดับสูง

หมายเลขห้าคิดว่า ด้วยอำนาจของนิโคติน การเอาแบบร่างของแบตเตอรี่ที่ไม่ได้ถูกจัดเก็บไว้ในระบบรักษาความปลอดภัยระดับสูงจึงไม่ใช่เรื่องยาก นิโคตินเอาแบบร่างของเขามาใช้ แต่เปลี่ยนแบตเตอรี่เพื่อต้องการบอกว่าแบตเตอรี่แบบแรกของหมายเลขห้าที่สร้างไว้นั้นมี

ปัญหาจนเกิดการระเบิดขึ้น ทั้งๆ ที่เขาทดสอบเครื่องกำเนิดพลังงานว่าใช้งานได้ แสดงว่านิโคตินจ้องจะเล่นงานเขามาตั้งแต่แรก

มันอาจจะเฝ้าจับตามองเขามาตลอด ตั้งแต่เขาได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการสร้างเครื่องกำเนิดพลังงาน เพราะนิโคตินรู้ว่าหากใครก็ตามทำโครงการนี้สำเร็จ ย่อมต้องได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากองค์กร ซึ่งจะนำไปสู่การขึ้นถึงอำนาจในอีกระดับ

นิโคตินถึงรู้ทุกการเคลื่อนไหวของเขา รู้กระทั่งว่าเขาเขียนแบบแบตเตอรี่แบบที่สองเพื่อเอาไว้ เพราะมันต้องการจะได้โครงการนี้ไว้ในความรับผิดชอบ

หมายเลขห้าโทษตัวเองว่าความเป็นอัจฉริยะไม่ได้ช่วยให้เขาตามเล่ห์เหลี่ยมอันร้ายกาจของนิโคตินได้ทัน อีกทั้งเขายังไม่ระวังตัว มีความคิดเพียงแต่ต้องการศึกษาวิจัยงานที่ตนเองชอบและได้รับมอบหมายมาเท่านั้น ในสมองของเขาไม่มีแม้แต่เศษเสี้ยวของความสนใจในอำนาจ

เมื่อปะติดปะต่อเรื่องราวทั้งหมดเข้าด้วยกัน หมายเลขห้าก็มั่นใจที่สุดว่านิโคตินคือตัวการ ส่งผลให้อาการบาดเจ็บที่ยังไม่ทุเลาของเขากำเริบเพราะถูกปลุกเร้าด้วยโทษะที่ลึกลับโหด ทำให้ร่างที่ไม่สมประกอบของหมายเลขห้าเกร็งกระตุก เส้นเลือดผุดผอนขึ้นทั่วร่าง ฟันทุกซี่ในปากขบกันแน่น นัยน์ตาทั้งสองข้างทอประกายเหี้ยมอำมหิต แผลที่เกือบสมานไปแล้วทั่วร่าง ปริฉีกออกจนปรากฏเลือดไหลซึมออกจากปากแผล เพราะกล้ามเนื้อเกร็งตัวมากเกินไป

ในความคิดของหมายเลขห้า มีเพียงความต้องการละเลงเลือดนิโคติน อยากจะฉีกเนื้อของมันออกมาเป็นชิ้นๆ ระบายความแค้นที่แทบจะพุ่งทะลักออกมาจากอก ให้สาสมกับที่มันทำให้เขาต้องตกอยู่ในสภาพ

ทุกชีวิตมันยิ่งกว่าตาย

ขณะที่หมายเลขห้าถูกความแค้นกระแทกเข้าใส่จนเกือบจะคลั่ง
ตาย เสียงของชายคนหนึ่งก็ดังขึ้น

ร่างสูงใหญ่ปรากฏขึ้นหน้าประตูห้องรักษาตัวของหมายเลขห้า
ร่างนั้นเดินผ่านประตูห้องเข้ามาหยุดยืนอยู่ใกล้กับเตียงของเขา

“แก!!!”

หมายเลขห้าคำรามลั่นราวกับสัตว์ร้าย เขาพยายามกระเสือก
กระสนเข้าหาร่างที่ปรากฏขึ้นอย่างบ้าคลั่ง แต่จิตใจที่สังหารพิการของ
เขาไม่อำนวย จึงทำได้แค่เกร็งแขนขาที่ขาดปายบัดไปมาอยู่บนเตียง

“อืม ดูเหมือนคุณจะฟื้นตัวได้เร็วกว่าที่คาดเอาไว้”

เสียงทุ้มทรงอำนาจพูดเรียบๆ ขณะที่บนริมฝีปากปรากฏรอยยิ้ม

“ไอ้ชั่ว! ไอ้สารเลว! แก แกทำแบบนี้กับฉันทำไม นิโคติน!”

หมายเลขห้าตะคอกใส่อย่างคลุ้มคลั่ง แต่หมายเลขห้าแทบไม่เชื่อหู
ตนเองเมื่อได้ยินคำพูดจากอีกฝ่าย ทำเอาเขาชะงักไปชั่วขณะ ก่อนที่
ไฟโทสะจะไหมกลับมา

“ต้องขอโทษจริงๆ ครับ”

นิโคตินเอ่ยสั้นๆ

“ขอโทษ ขอโทษอย่างนั้นหรือ ไอ้ชั่ว! แกดูสิว่าฉันมีสภาพยังไง
นี่หรือคือสิ่งที่แกจะใช้คำว่าขอโทษมาลบล้างได้ง่ายๆ!”

หมายเลขห้าตะคอกด้วยความคลั่ง ใบหน้าบิดกระตุกเพราะ
อารมณ์โกรธที่ไม่อาจระงับ

แทนคำพูดใดๆ จากนิโคติน มันหยิบซีดีแผ่นหนึ่งสอดเข้าไปใน
ช่องใส่แผ่นซีดีของคอมพิวเตอร์ที่หมายเลขห้ากำลังใช้งานด้วยเสียง

ไม่กี่วันต่อมา ข้อมูลในซีดีก็แสดงขึ้นที่หน้าจอแสดงผลของคอมพิวเตอร์

นัยน์ตาของหมายเลขห้าเบิกกว้างด้วยอาการคาดไม่ถึง เมื่อเห็นข้อมูลจากซีดีที่ปรากฏขึ้นหน้าจอ เพราะมันคือข้อมูลของจักรกลชีวภาพ!

จักรกลชีวภาพคือการสร้างอวัยวะทดแทนส่วนต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ได้เกือบทุกส่วน ไม่ว่าจะเป็นอวัยวะสำคัญขนาดไหน ก็สามารถใช้จักรกลชีวภาพมาทดแทนได้ โดยสร้างจักรกลชีวภาพเลียนแบบให้มีการทำงานเช่นเดียวกับอวัยวะส่วนที่ต้องการทดแทนจริง ไม่ว่าจะเป็นอวัยวะภายในหรืออวัยวะภายนอก โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดในเรื่องการยอมรับกันของเนื้อเยื่อหรือหมู่เลือดที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล เพราะจักรกลชีวภาพถูกสร้างด้วยเซลล์ของผู้ที่จะถูกติดตั้ง ผสมกับโลหะชนิดพิเศษที่ไม่มีผลกระทบต่อร่างกายมนุษย์

“แถมความคืบหน้ายังไป ถึงเอาข้อมูลพวกนี้มาให้ฉันดู!”

แม้หมายเลขห้าจะพูดออกมาในเชิงตั้งคำถาม แต่เขาก็เข้าใจได้ตั้งแต่วันแรกที่นิโคตินเอาข้อมูลมาให้ดูแล้ว

มันคิดจะฟื้นฟูสภาพร่างกายของเขาให้เป็นปกติด้วยจักรกลชีวภาพ แต่หมายเลขห้ารู้ดีว่าจักรกลชีวภาพนั้นมีข้อจำกัดในหลายๆ เรื่อง เช่น ราคาแพงมหาศาล

ด้วยสภาพร่างกายที่พิการอย่างรุนแรงแบบเขา หากจะติดตั้งจักรกลชีวภาพต้องใช้งบประมาณอย่างน้อยๆ ก็หลายสิบล้านดอลลาร์ แต่สิ่งที่เหนือกว่าราคาก็คือประสิทธิภาพของมัน

จักรกลชีวภาพเป็นโครงการลับของรัฐบาลเงาในการเพิ่มสมรรถภาพทางร่างกายของมนุษย์ ขึ้นส่วนของอวัยวะเพียงชิ้นเดียว เช่น แขน

ซึ่งถูกสร้างด้วยเทคโนโลยีของจักรกลชีวภาพนั้น หากถูกติดตั้งเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ จะทำให้มนุษย์คนนั้นสามารถยกระดับความสามารถของร่างกายได้มหาศาล

แขนจักรกลชีวภาพเพียงข้างเดียวมีประสิทธิภาพมากพอที่จะยกรถยนต์ขนาดสี่ที่นั่งได้ทั้งคันอย่างสบายๆ หรือรับน้ำหนักได้หลายสิบตัน

และที่สำคัญคือ จักรกลชีวภาพนั้นเป็นหนึ่งเดียวกับร่างกายของมนุษย์ที่ถูกติดตั้ง

มนุษย์ที่ถูกติดตั้งจักรกลชีวภาพสามารถสั่งการแขนขาหรืออวัยวะต่างๆ ได้ไม่ต่างกับอวัยวะที่มีมาตั้งแต่เกิด เพราะจักรกลชีวภาพนั้นจะรับคำสั่งจากสมองโดยตรง ไม่ผ่านกลไกอิเล็กทรอนิกส์ใดๆ ทั้งสิ้น เพราะการจะติดตั้งจักรกลชีวภาพได้ จะต้องนำเซลล์ของผู้ที่จะถูกติดตั้งไปเพาะเลี้ยงให้เซลล์ทำหน้าที่เป็นหนึ่งเดียวกับจักรกล

ด้วยวิธีนี้จึงทำให้ร่างกายไม่ปฏิเสธอวัยวะที่ถูกสร้างจากจักรกลชีวภาพ เพราะเป็นเซลล์ของตนเอง และยังยกระดับประสิทธิภาพของร่างกายมนุษย์ให้สูงขึ้นด้วยพลังของจักรกลอีกทางหนึ่ง

เหตุที่รัฐบาลลงเอยระดับให้จักรกลชีวภาพเป็นโครงการลับ ก็เพราะประสิทธิภาพอันร้ายกาจของมัน

หากติดตั้งจักรกลชีวภาพให้แก่บุคคลที่ไม่ได้ถูกเลือกสรรอย่างดีแล้ว ภาครัฐบาลจากลัวว่าจะกลายเป็นภัยต่อพวกมันในภายหลัง

ยิ่งถ้าเป็นกรณีของหมายเลขห้าซึ่งสูญเสียอวัยวะไปหลายส่วน หากทุกส่วนที่ขาดไปถูกติดตั้งด้วยจักรกลชีวภาพ หมายเลขห้าจะไม่ต่างอะไรกับอาวุธมีชีวิต!

นิโคตินแอสะยืม ก่อนจะตอบคำถามของหมายเลขห้า

“หมายความว่า ผมจะชดใช้ในสิ่งที่เกิดขึ้นให้แก่คุณไงล่ะ”

คำตอบของนิโคตินทำให้หมายเลขห้าระเบิดเสียงหัวเราะดังลั่น เป็นเสียงหัวเราะที่แหบโหยและเย้ยหยันในคำพูดของนิโคตินและชะตากรรมของตนที่ต้องมีสภาพไม่ต่างกับชาคมมนุษย์

“ฟังแล้วทุเรศมากเลยอะ นี่แกคิดว่าจะตบหัวแล้วลูบหลังอย่างงั้นหรอ แกจะให้ฉันให้อภัยคนที่คิดฆ่าฉันอย่างนั้นหรอ ด้วยเหตุผลง่ายๆ ว่ารู้สึกสำนึกผิด เพียงเพราะว่าฉันไม่ตาย แกก็เลยสำนึกผิดจึงคิดจะช่วยฟังแล้วตลก แล้วอีกอย่าง...ทำไมแกจะต้องมาช่วยฉัน ในเมื่อตอนแรกคิดจะฆ่า”

หมายเลขห้าจบประโยคด้วยสายตาดูร้ายอาฆาตที่มองเขม็งไปยังนิโคติน แต่ฝ่ายที่ถูกจ้องกลับตีสีหน้าเรียบเฉย

นิโคตินหรีดตาลง จ้องกลับไปยังใบหน้าที่ถูกอาบด้วยความโกรธของหมายเลขห้า ก่อนจะเอ่ยออกมาเรียบๆ

“ผมคิดว่าคุณคงจะเชื่อมโยงเหตุการณ์หลายๆ อย่างเข้าด้วยกัน และอนุมานผลลัพธ์เอาเองจากสิ่งที่รับรู้ แต่มีหลายๆ อย่างที่อาจจะแฝงอยู่ในเหตุการณ์ซึ่งคุณไม่รู้”

“อ้อ ใช่ แกเอางานของฉันไป ชิงไปต่อหน้าต่อตา ชุบมือเปิบอย่างน่าทุเรศ ทั้งข้อมูลและระบบการทำงานของเครื่องมือคือผลงานของฉัน รวมทั้งพยายามฆ่าฉัน นอกจากนี้ยังมีเรื่องอะไรที่ฉันต้องรู้อีกหรือไม่วะ!”

หมายเลขห้าตะโกนลั่น ใบหน้าบิดเกร็ง นัยน์ตาทั้งสองข้างทอดประกายคลั่งจ้องนิโคตินเขม็ง แสดงความต้องการฆ่าละเลงเลือดชัดเจน

แต่ปฏิกิริยาที่ปรากฏบนใบหน้าของนิโคตินคืออาการเรียบเฉย สีหน้าของนิโคตินนิ่งสนิท นัยน์ตาทั้งสองข้างเหมือนผลึกน้ำแข็ง

เย็นยะเยือก ไร้อาการใดๆ

นิโคตินผ่อนลมหายใจยาวทางปาก ก่อนจะพูด

“เรื่องที่ผมเอาผลงานของคุณไปคือเรื่องจริง แต่ทำไมผมถึงเอาผลงานของคุณไปละ คุณเคยคิดบ้างไหม”

“ก็แกมันโลภไงล่ะ แกรู้ดีว่าผลงานของฉันจะนำไปสู่หนทางในการเข้าถึงอำนาจมากขึ้น!”

หมายเลขห้าตะคอก

“สิ่งที่คุณพูดมาอาจจะถูกแค่บางส่วนเท่านั้นนะ ดูเหมือนเวลาที่คุณลั่นสตีอู๋อาจจะทำให้คุณรับรู้ข้อมูลผิดพลาดตกหล่นไปในหลายๆเรื่อง เพราะไม่ได้มีผมคนเดียวแน่ๆ ที่ต้องการโครงการที่คุณเป็นผู้รับผิดชอบ คุณเอาแต่เล็งเป้าความอาฆาตมาที่ผม เพราะรู้ว่าผมเป็นคนที่ได้รับผิดชอบโครงการต่อ ผมอยากให้คุณสงบสติอารมณ์ลงบ้าง แล้วนึกดูดีๆ ว่าใครกันคือคนที่มีโอกาสได้รับผิดชอบโครงการนี้มากกว่าผม หากไม่มีคุณ”

นิโคตินเอ่ยเรียบๆ

นัยน์ตาของหมายเลขห้าปรากฏแววคิดวิเคราะห์

“แก แกหมายถึง พุฒพิทักษ์”

ไม่มีคำตอบกลับมาจากนิโคติน มันเพียงเผยรอยยิ้มเย็นเยียบ

พุฒพิทักษ์ คือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเงาเช่นเดียวกับหมายเลขห้าในตอนนั้น ทั้งหมายเลขห้าและพุฒพิทักษ์ทำงานในหน่วยงานเดียวกัน มีตำแหน่งเท่าเทียมกัน แต่ทั้งคู่ไม่เคยดีต่อกัน สาเหตุหลักมาจากความเป็นอัจฉริยะของคนทั้งสองที่มีความเห็นต่างกันในทุกเรื่อง และแข่งกันด้านผลงานมาตลอด

แน่นอนว่าไม่ใช่การแข่งขันกันแบบยุติธรรม

ทั้งๆ ที่คนอย่างหมายเลขห้าไม่สนใจเรื่องอำนาจหรือตำแหน่ง
ในองค์กร แต่เขาก็มีคนที่จะแพ้ไม่ได้ก็คือพุ่มพิทักษ์ ด้วยนิสัยส่วนตัว
ที่แพ้ไม่เป็นและต้องการทำให้ทุกอย่างสมบูรณ์แบบ เขาจึงต้องการเป็น
ที่หนึ่ง

แน่นอนว่าหมายเลขห้าทำได้ดีเสมอมา เขามักจะก้าวนำหน้า
อีกฝ่ายอยู่ตลอด นั่นคือสิ่งที่หล่อเลี้ยงความพึงพอใจของเขา

หมายเลขห้าจะสะใจทุกครั้งเมื่อเห็นใบหน้าเจ็บปวดของพุ่มพิทักษ์
ที่ถูกเขายึดเย็ดความพ่ายแพ้ให้ ยิ่งบวกกับรูปแบบการทำงานของพวก
รัฐบาลเงาเป็นแบบบีบให้บุคลากรแข่งขันกันจนถึงที่สุด เพื่อคัดสรรคน
ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดให้แก่องค์กร ทำให้ฝ่ายที่พ่ายแพ้แทบจะไม่มีที่ยืน
ในระบบการทำงาน

ในอีกทางหนึ่ง รูปแบบการทำงานแบบนี้ย่อมก่อให้เกิดความ
บาดหมางร้ายแรงมากขึ้นระหว่างบุคลากรที่กำลังแข่งขันกัน จนลุกลาม
ไปถึงขั้นเอาชีวิตของอีกฝ่ายที่ขวางทางอยู่!

“แถมจะบอกว่า ตอนแรกพุ่มพิทักษ์ได้โครงการของฉันไป แต่
สุดท้ายทำไมโครงการนี้ถึงตกมาอยู่กับแก หมายความว่า...”

หมายเลขห้าเปรยกับตนเอง ก่อนจะชะงักประโยคเพราะคิดถึง
อะไรบางอย่างขึ้นมาได้ จึงมองไปยังนิโคติน

“ก่อนจะคิดอะไรมากไป ผมว่าคุณดูสิ่งนี้ก่อนดีกว่านะครับ”

นิโคตินพุดพลางขยับเข้าใกล้เตียงของหมายเลขห้า มันพรมนิ้ว
ลงบนคีย์บอร์ดของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งไว้กับเตียงของหมายเลขห้า
เรียกข้อมูลอีกส่วนที่เก็บไว้ในซีดีออกมาแสดงบนหน้าจอ

ภาพที่แสดงขึ้นมาทำให้นัยน์ตาของหมายเลขห้าเบิกกว้างอย่าง
สนใจ

มันคือภาพจากกล้องวงจรปิดที่บันทึกไว้ในห้องทดลองวิจัยของ
หมายเลขห้าเอง ทว่าคนที่อยู่ในห้องทดลองไม่ใช่ตัวเขา แต่กลับเป็น
พุ่มพิทักษ์

ด้วยมุมมองของภาพที่หมายเลขห้าเห็น ทำให้เขารู้ว่าภาพเหล่านี้มา
จากกล้องวงจรปิดตัวหนึ่งที่หมายเลขห้าแอบติดตั้งไว้ในห้องทดลองของ
เขาโดยไม่มีใครรู้ พุ่มพิทักษ์จึงไม่ทันระวังตัว ทำให้ถูกถ่ายภาพเอาไว้

พุ่มพิทักษ์เดินไปยังเครื่องกำเนิดพลังงานขณะที่ในห้องทดลอง
ไม่มีใครอยู่ และลงมือทำอะไรบางอย่างกับเครื่องนั้น!

“เดี๋ยวก่อนนะ นี่มัน...!”

ความตกใจทำให้หมายเลขห้าพูดออกมา ขณะเพ่งตามองภาพ
บนหน้าจออย่างละเอียด

การที่พุ่มพิทักษ์ปรากฏตัวขึ้นในห้องทำงานของเขาน่าตกใจก็จริง
แต่มีสิ่งที่เขาตกใจยิ่งกว่า นั่นคือระยะเวลาของเหตุการณ์

รายละเอียดของภาพบนหน้าจอ นั้นถูกบันทึกไว้ในช่วงเวลาก่อน
ที่เขาจะทำการทดสอบเครื่องกำเนิดพลังครั้งสุดท้ายพร้อมกับทีมงาน
วิจัย แต่การทดลองครั้งนั้นก็ผ่านไปด้วยดี การระเบิดของเครื่องเกิดขึ้น
หลังจากนั้น เป็นตอนที่หมายเลขห้าทำการทดสอบเครื่องซ้ำอีกครั้งเพียง
ลำพัง

ภาพเหตุการณ์ที่เห็นในหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทำให้หมายเลขห้า
จมลงสู่ห้วงความคิดทันที

“การหน่วงเวลาของเครื่องหล่อเย็นและฉนวนกันความร้อนใน

แบดเตอร์ มันแก้ไขการทำงานที่จุดนี้แน่นถึงเกิดการระเบิดขึ้น เพราะเครื่องทำงานเกินกำลัง ในการทดสอบครั้งแรกที่เครื่องยังทนได้ เพราะฉนวนกันความร้อนยังเสียหายไม่มาก แต่การทดสอบครั้งที่สอง ฉนวนเสียหายไปมาก ระบบจึงทำงานเกินกำลัง ส่งผลให้เกิดระเบิด ประมาทประมาทไป บ้าจริง!”

หมายเลขห้าพูดถึงสิ่งที่ตนเองวิเคราะห์ออกมา ก่อนจะสบลั่น เพราะโทษที่ตนเองประมาทเกินไป ไม่ตรวจสอบการทำงานของเครื่องกำเนิดพลังก่อนเดินเครื่อง

ความรู้สึกแค้นที่ยังไม่คลายไป บวกกับความรู้สึกว่าตนเองเสียรู้ ศัตรูจะต้องมีสภาพร่างกายน่าสังเวช ทำให้หมายเลขห้าหอบหายใจหนักๆ เม็ดเหงื่อเย็นเยียบผุดพราวเต็มใบหน้าบูดบึ้ง เพราะถูกความรู้สึกผิดหวังและเจ็บปวดใจมตอย่างรุนแรง

“แล้วตอนนี้มันอยู่ที่ไหน!”

หมายเลขห้าถูกคิดบางอย่างขึ้นมาได้ เขาหันไปถามนิโคตินขณะที่นัยน์ตาทั้งสองข้างทอประกายอาฆาตชัดเจน

นิโคตินเผยรอยยิ้มเย็บร้ายกาจ ก่อนจะตอบสั้นๆ

“ถ้าหมายถึงพุมพิทักษ์ เขาหายไปแล้วครับ...”

นิโคตินตอบด้วยน้ำเสียงเรียบๆ แต่แฝงความอำมหิต

คำตอบของนิโคตินทำให้หมายเลขห้าจ้องมองใบหน้าของมนนัยน์ตาของเขาแฝงประกายสงสัยและไม่ไว้ใจ

“หายไป? เกิดขึ้นได้อย่างไร?”

เหตุที่หมายเลขห้าไม่ถามว่า หายไปคือหายไปไหน หรือสงสัยว่า ศัตรูของเขาจะหลบหนี เพราะเขาเข้าใจคำว่าหายไปที่ใช้ในพวกรัฐบาล

เงาดี

คำว่าหายไปเท่ากับว่าถูกกำจัดทิ้ง ถูกสังหาร และเป็นการตาย โดยไร้หลักฐานหรือร่องรอยใดๆ จึงใช้คำว่า หายไป!

หมายเลขห้าจึงมองใบหน้าของนิโคติน รอยยิ้มเย็นเยียบยังคง ประดับอยู่บนริมฝีปากของมันอยู่ชั่วขณะ ก่อนจะตอบคำถาม

“เพราะการระเบิดไงครับ...”

แววตาของหมายเลขห้าปรากฏความสงสัยทันทีที่ได้ยินคำตอบ

“การระเบิดที่เกิดขึ้น ฉันต่างหากที่เป็นคนประสบเหตุ แล้วเกี่ยวอะไรกับการที่มันถูกทำให้หายไป”

นิโคตินแสยะยิ้มเจ้าเล่ห์ก่อนจะตอบ

“เกียวกสิครับ ถ้าไม่ใช่คุณที่เป็นคนประสบเหตุ เป้าของระเบิด ถัดไปจะเป็นใครหากคุณไม่ทดสอบเครื่องอีกครั้งจนเกิดการระเบิดขึ้น”

หมายเลขห้านิ่งคิดไปแค่ชั่วอึดใจ ก่อนจะพูดออกมา

“เจ้าหน้าที่ระดับสูง!”

คำตอบของหมายเลขห้าทำให้รอยยิ้มบนริมฝีปากของนิโคติน ชัดเจนกว่าเดิม

รอยยิ้มนั้นดูชั่วร้ายกว่าเดิม!

“ครับ เพราะเหตุระเบิดเกิดขึ้นก่อนที่คุณจะนำเสนอผลงานให้เจ้าหน้าที่ระดับสูง หากคุณไม่ทดสอบเครื่องอีกรอบภายในห้องทดลอง เมื่อนำเสนอผลงานต่อหน้าเจ้าหน้าที่ระดับสูงย่อมต้องเกิดการระเบิดขึ้นแน่ และถ้าเกิดการระเบิดขึ้นตอนที่นำเสนอผลงานย่อมต้องมีเหตุเลวร้ายตามมา คุณจะตกเป็นผู้ต้องหาฐานคิดร้ายกับเจ้าหน้าที่ระดับสูง ถ้าคุณตายเพราะระเบิดก็ดี แต่ถ้าไม่ตาย...รับรองว่าคุณจะได้เห็นนรก

บนดิน ไม่ได้มานอนรักษาตัวอยู่บนเตียงแบบนี้แน่ ต้องขอบคุณกล้องวงจรปิดของคุณที่บ้านที่ภาพเหตุการณ์ภายในห้องตอนที่ພຸມພິທັກຊ໌เข้าไปทำอะไรบางอย่างผิดปกติกับเครื่องกำเนิดพลังงาน”

ตลอดเวลาที่นิโคตินอธิบาย หมายเลขห้าหนึ่งฟังและไตร่ตรองวิเคราะห์ทุกคำพูดของมัน

“หลังจากພຸມພິທັກຊ໌หายไป เจ้าหน้าที่ระดับสูงจึงให้ผมเป็นคนดูแลโครงการของคุณต่อ ซึ่งมันก็ไม่ยากอะไรเลย เพราะสิ่งที่คุณเริ่มไว้นั้นเกือบสมบูรณ์แบบอยู่แล้ว อีกทั้งตอนที่ห้องทดลองของคุณถูกแรงระเบิดจนเกิดความเสียหาย ทำให้เกิดกรณีพิเศษขึ้น คือทางองค์กรได้เข้าไปรวบรวมข้อมูลการทดลองทุกอย่างของคุณ เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล จึงทำให้ผมได้ข้อมูลของแบตเตอรี่แบบที่สองมาใช้งาน”

นิโคตินอธิบายต่อ

“ง่ายขึ้นไป มันง่ายขึ้น เหมือนเรื่องราวที่แกพูดมานั้นดำเนินไปอย่างไม่มีติดขัด เรื่องราวทุกอย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งหลักฐานและจุดประสงค์ของการกระทำมุ่งเป้าเปิดโปงພຸມພິທັກຊ໌ว่าเป็นคนร้ายอย่างชัดเจน ฉันว่าตลอดเวลาที่ฉันนอนไม่รู้สติ คงมีใครบางคนจัดการรวบรวมหลักฐานเล่นงานคู่แข่งของฉัน แกมยังใจดีดำเนินเรื่องทุกอย่างให้รวดเร็ว ช่างเป็นคนดีจริงๆ”

หมายเลขห้าจึงใจใช้คำพูดประชด พลังมองไปยังนิโคติน เพราะตัวเขาเองรู้ว่า ด้วยลักษณะนิสัยของเขาคงสร้างมิตรได้ยาก และระบบการทำงานในองค์กรที่กดดันนั้นไม่เอื้ออำนวยให้เจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แล้วทำไมนิโคตินถึงมาช่วยเขาทั้งๆ ที่ไม่ได้สนิทสนม

กันเลย

มันไม่ตอบอะไร เพียงแค่ยิ้มและค้อมศีรษะลงเล็กน้อยเป็นเชิงว่า
ยอมรับ ก่อนจะเอ่ยปาก

“ผมก็แค่ต้องการแลกเปลี่ยนข้อเสนอกับคุณ”

มันจบประโยคด้วยรอยยิ้มแฝงนัยซ่อนเร้นอันชั่วร้าย!

